

تأثیر شنای منظم بر شاخص‌های استرس اکسیداتیو قلب و ارتباط آن با دیابت در رت

دکتر ایرج صالحی^{۱*}، دکتر مصطفی محمدی^۲

۱- استادیار، دکترا فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

۲- استاد، دکترا فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، مرکز تحقیقات کاربردی دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

تاریخ دریافت ۸۸/۲/۲۰، تاریخ پذیرش ۸۸/۶/۱۸

چکیده

مقدمه: استرس اکسیداتیو به شدت با دیابت و عوارض آن در ارتباط می‌باشد. هدف از تحقیق حاضر بررسی اثرات دیابت تجربی بر شاخص‌های استرس اکسیداتیو در بافت قلب و تأثیر شنای منظم بر آن می‌باشد.

روش کار: طی یک مطالعه تجربی - کاربردی ۴۰ عدد موش صحرایی نر ویستار به چهار گروه ۱۰ تایی کنترل، کنترل همراه ورزش، دیابتی بدون ورزش و دیابتی با انجام ورزش تقسیم شدند. دیابت به وسیله تزریق تک دوز استرپتوزوتوسین (۵۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم، داخل صفاقی) ایجاد گردید. مدت مطالعه ۸ هفته بود. پس از پایان دوره، ابتدا حیوانات با تیوبتال سدیم (۵۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم، داخل صفاقی) بی هوش و بطן چپ جدا و در ۸۰- درجه سانتی گراد نگهداری شد. در قسمت رویی به دست آمده از هموئینیزاسیون بافت، فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، گلوتانیون پراکسیداز، گلوتانیون رودکتاز و کاتالاز به عنوان وضعیت آنتی‌اکسیدان‌های آنزیمی و میزان مالونیل دی‌آلدئید به عنوان شاخص پراکسیداسیون لیپیدی اندازه‌گیری شدند.

نتایج: القای دیابت باعث کاهش معنی دار در میزان فعالیت آنزیم‌های گلوتانیون رودکتاز و کاتالاز در بافت قلب رت‌های دیابتیک نسبت به گروه کنترل گردید. همچنین میزان مالونیل دی‌آلدئید به طور معنی داری در گروه دیابتی ورزش نکرده نسبت به گروه کنترل افزایش داشت. میزان گلوتانیون توتال بافت قلب در تمامی گروه‌ها یکسان بود.

نتیجه گیری: شنا با جلوگیری از کاهش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی گلوتانیون رودکتاز و کاتالاز و کاهش سطح مالونیل دی‌آلدئید بافت قلب برای جلوگیری از عوارض قلبی- عروقی در دیابت ملیتوس ناشی از استرس اکسیداتیو مفید می‌باشد.

واژگان کلیدی: دیابت، استرس اکسیداتیو، شنا، پراکسیداسیون لیپیدی

*نویسنده مسئول: همدان، خیابان مهدیه، بلوار شهید فهمیده

Email: Salehi@umsha.ac.ir

گلوکز(۱۳) و افزایش سنتر محصولات نهایی حاصل از گلیکاسیون پیشرفت(۱۴) گزارش نموده‌اند. در مطالعات بر روی انسان و حیوانات آزمایشگاهی، گزارش گردیده است که تمرینات فیزیکی شدید و حد قابل به افزایش تولید رادیکال‌های آزاد و در نتیجه آسیب سلولی به بافت‌های بدن می‌گردد. در حالی که تمرینات فیزیکی منظم و با شدت متوسط قادر به تقویت سیستم آنتی‌اکسیدانی می‌باشد(۱۵) همچنین ورزش قادر به تقویت سیستم ایمنی بدن در برابر بیماری‌ها می‌گردد(۱۶). مطالعات انجام شده بر روی مدل‌های حیوانی حاکی از اثرات مثبت ورزش‌های منظم و با شدت متوسط در جریان دیابت تجربی می‌باشد. تمرینات فیزیکی با شدت متوسط و منظم قادر به افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در گیر در دفاع در برابر عوامل استرس‌زا و حفظ ارگان‌های بدن از عوارض بیماری دیابت در مطالعات گزارش گردیده‌اند(۱۷). با توجه به نتایج متصاد و بعضًا بحث برانگیز مطالعات انجام شده در بافت‌های مختلف، همچنین وجود اختلاف آنتی‌اکسیدانی در بافت‌های مختلف، همچنین وجود احتلاف در گزارشات قبلی مبنی بر تاثیر ورزش بر وضعیت آنتی‌اکسیدانی در جریان بیماری دیابت مطالعه حاضر به منظور بررسی و مطالعه اثرات دیابت تجربی بر استرس اکسیداتیو و همچنین اثرات به کارگیری ورزش منظم شنا بر آن در بافت قلبی طراحی و انجام گرفته است.

روش کار

در این مطالعه تجربی-کاربردی از ۴۰ موش صحرایی نر بالغ از نژاد ویستار (Wistar) با محدوده وزنی ۲۰ ± ۲۰ گرم تهیه شده از مرکز پرورش حیوانات دانشگاه علوم پزشکی تبریز که به طور تصادفی در گروه‌های حداقل ۱۰ تا یک قرار گرفته بودند استفاده شد، حیوانات محدودیتی در دسترسی به آب و غذا نداشتند و در شرایط نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی با درجه حرارت ۲۲ ± ۳ درجه سانتی گراد نگهداری می‌شدند. تمامی آزمایشات و

مقدمه

دیابت شیرین اختلال متابولیک با مشخصه هیپرگلیسمی و نارسایی در ترشح و یا عملکرد انسولین درون‌زاد می‌باشد. علیرغم ناشانخته بودن اتیولوژی اصلی این بیماری، اطلاعات موجود دال بر نقش عفونت ویروسی، بیماری اتوایمیون و فاکتورهای محیطی در ابتلاء به این بیماری می‌باشد(۱-۵). علیرغم کنترل بسیاری از عوارض دیابت توسط انسولین برون‌زاد، عوارض متعدد این بیماری در سیستم قلبی-عروقی، کلیه، شبکیه، عدسي چشم، اعصاب محیطی و پوست شایع بوده و جلوگیری و کنترل این عوارض در داشتن یک زندگی طولانی همراه با کیفیت بالا ارزش بسزایی دارد.

دیابت یکی از علل مهم ابتلاء به بیماری‌های قلبی-عروقی در انسان می‌باشد. بیماری دیابت همچنین موجب ناتوانی و افزایش مرگ و میر در مبتلایان به بیماری‌های قلبی-عروقی می‌گردد(۶، ۷). افزایش غلظت قند خون به دنبال ابتلاء به این بیماری دلیل اصلی اکثریت عوارض مزمن ناشی از بیماری محسوب می‌گردد. بافت قلبی در افراد مبتلا دچار اختلال در متابولیسم بیتابینی، فیبروز، اختلال در عملکرد سلولی در عضلات صاف عروقی و اشکال در کارایی انقباضی می‌گردد(۸، ۹). افزایش استرس اکسیداتیو به عنوان یکی از عوامل دخیل در توسعه و پیشرفت دیابت و عوارض آن به طور وسیعی مورد قبول واقع شده است. بیماری دیابت معمولاً با افزایش تولید رادیکال‌های آزاد و یا اختلال در دفاع آنتی‌اکسیدانی همراه می‌باشد. ابتلاء به دیابت و بروز عوارض ناشی از آن در ارگان‌های مختلف بدن و به خصوص در قلب همراه با تجمع رادیکال‌های آزاد در این ارگان‌ها است(۱۰، ۱۱). نقش رادیکال‌های آزاد به عنوان عامل بوجود آورنده بیماری دیابت و یا به عنوان حاصل بیماری دیابت هنوز مشخص نگردیده است(۱۲). مطالعات موجود علل افزایش استرس اکسیداتیو در جریان بیماری دیابت را شامل فعال‌سازی فاکتورهای رونویسی، افزایش اکسیداسیون

داخل صفاقی)، قلب خارج و پس از جدا کردن بطن چپ در روی یخ در نیتروژن مایع منجمد و به یخچال ۸۰-درجه تا زمان آزمایش منتقل گردید. جهت هموژنیزاسیون نمونه جدا شده از بطن چپ به نسبت ۱۰ به ۱ در بافر لیز کننده به منظور بررسی استرس اکسیداتیو توسط هموژنایزر شیشه‌ای با ۱۰ ضربه، بر روی یخ هموژن شده و در سانتریفوژ یخچال دار سانتریفوژ و از محلول رویی جهت اندازه گیری مالونیل دی آلدئید (Malonil Di Aldoeid-MBA)، گلوتاتیون توatal بافت قلب (Total Glutathione) (TGSH) و آنزیم‌های سوپراکسید دسموتاز (Superoide-SOD)، گلوتاتیون پراکسیداز (Dismutases-SOD)، گلوتاتیون ردوکتاز (Glutahion Peroidase-GPX) و کاتالاز (Glutathione Reductase-GR) و کاتالاز (Catalase-CAT) استفاده گردید (۲۰).

جهت اندازه گیری پراکسیداسیون لیپیدی میزان محصولات حاصل از پراکسیداسیون لیپیدی (Thiobarbituric Acid Reactive Substances-TBARS) براساس واکنش با معرف Alcool (TBA) با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتری در طول موج ۵۳۲ نانومتر و مقایسه میزان جذب با منحنی استاندارد تعیین گردید. میزان TBARS بافت قلب بشرح ذیل اندازه گیری شد: ۰/۵ میلی لیتر از محلول رویی حاصل از هموژنیزاسیون بافت قلب به ۳ میلی لیتر اسید فسفوریک ۱ درصد و ۱ میلی لیتر TBA ۰/۶ درصد و ۰/۱۵ میلی لیتر از هیدروکسی تولون بوتیره ۲۰ درصد در متانول ۹۵ درصد اضافه گردید و پس از حرارت دادن در آب جوشیده به مدت ۴۵ دقیقه سرد شده و ۴ میلی لیتر ۱-بوتانول اضافه گردید. سپس فاز بوتانول با سانتریفوژ جداشد. نتایج به صورت نانومول در میلی لیتر سرم بیان گردیدند (۲۱).

محتوای گلوتاتیون بطنی بوسیله روش گرفیس (۲۲) در هموژن بافتی تهیه شده اندازه گرفته شد. برای تهیه هموژن بافت قلبی، قسمت نوک قلب در ۵ حجم از محلول Tri Chloroacetic Acid (TCA) ۱درصد،

تجربیات صورت گرفته بر اساس دستورالعمل کمیته کار با حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه علوم پزشکی تبریز طراحی و به کار گرفته شده است.

جهت ایجاد دیابت از روش تزریق داخل صفاقی داروی استرپتوزوتوسین (Strep ToZotcin-STZ) به صورت تک دوز (۵۰ میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن) استفاده شد. طبق این روش ۴۸ ساعت بعد از تزریق، دیابت در رت‌ها ایجاد شده و جهت تشخیص دیابت، با ایجاد یک جراحت کوچک توسط لانست در دم حیوانات، یک قطره خون بر روی نوار گلوکومتری قرار گرفته و سپس توسط دستگاه گلوکومتر Boehringer Mannheim (Indianapolis, IN) نوار خوانده و قدمخون بالای ۳۰۰ میلی گرم در دسی لیتر، به عنوان شاخص دیابتی شدن در نظر گرفته شد (۱۸).

گروه‌های مورد مطالعه شامل گروه کنترل بدون تزریق استرپتوزوتوسین و ورزش (C)، گروه کنترل با انجام ورزش بدون تزریق استرپتوزوتوسین (CE)، گروه دیابتی با تزریق استرپتوزوتوسین و بدون ورزش (D) و گروه دیابتی با تزریق استرپتوزوتوسین و انجام ورزش (DE). شروع آزمایش بعد از دو هفته القاء دیابت و نگهداری رت‌ها صورت گرفت.

حیوانات در نظر گرفته شده برای ورزش (DE) در گروه‌های شش تایی (برای جلوگیری از استرس) در تانکر شنا با وسعت ۵۰ در ۱۰۰ سانتی‌متر قرار گرفتند. درجه حرارت آب در محدوده 22 ± 2 درجه سانتی گراد نگهداری گردید. حیوانات در روز اول ورزش به مدت ۱۰ دقیقه در تانکر شنا قرار گرفتند و این مدت در عرض ۶ روز به مدت ۵ روز در هفته انجام گردید. زمان ورزش از ساعت ۹ صبح الی ۱۲ ظهر در نظر گرفته شد (۱۹).

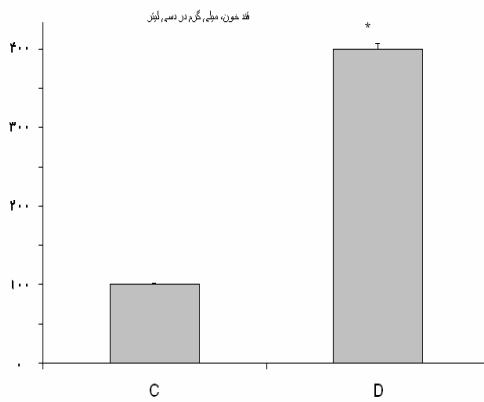
جهت هموژنیزاسیون بافت قلب در انتهای آزمایش، ۴۸ ساعت بعد از آخرین ورزش به دنبال بی هوشی حیوانات با تیوپتال سدیم (۵۰ میلی گرم به ازای هر کیلو گرم وزن بدن،

دست آمده و فعالیت آنزیم به صورت واحد بر میلی گرم پروتئین بیان شد.

نتایج به صورت میانگین \pm انحراف معیار ارائه شده اند. حداقل تعداد حیوانات در گروه های مورد مطالعه برای محاسبات آماری ۸ عدد بود. تفاوت بین میانگین میزان پراکسیداسیون لیپیدی، گلوتاتیون توatal بافتی و سطوح فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی در بین گروه های مختلف با کمک آزمون آنوا ریک طرفه و به دنبال آن آزمون توکی برآورد شد. مقادیر $p < 0.05$ به عنوان حداقل سطح معنی دار بودن تفاوت میانگین ها مورد استفاده قرار گرفته است.

نتایج

القای دیابت موجب افزایش غلظت قند خون در پایان هفته هشتم در گروه دیابتی نسبت به گروه کنترل گردید (شکل ۱).

شکل ۱. مقایسه میانگین قند خون (میلی گرم در دسی لیتر) با تزریق استریوزوتوبین در حیوانات گروه C (سالم بدون ورزش) و D (دیابتی بدون ورزش)

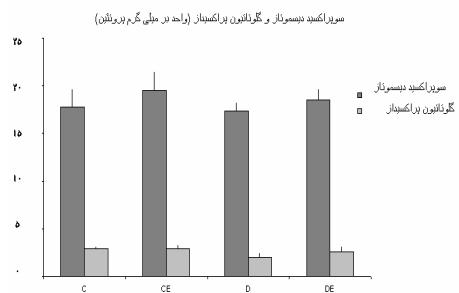
میزان پراکسیداسیون لیپیدی بافت قلب نشان داد که القای دیابت موجب تغییر معنی داری در میزان MDA بافت قلب در گروه رت های بدون ورزش گردید. شناختن از افزایش MDA در بافت قلبی گروه دیابتی همراه با ورزش جلوگیری نمود. شناختن از افزایش MDA در رت های سالم همراه با ورزش نسبت به گروه سالم بدون ورزش موجب تغییر معنی داری در سطح MDA بافت قلبی نگردید (شکل ۲).

هموژن و سپس سانتریفوژ با دور ۱۸۰۰۰g به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. محلول رویی جمع آوری و به نسبت ۱/۵۰ رقیق و ۱۰۰ میکرولیتر از آن به مخلوط حاوی ۰/۲۱ میلی مول (Nicotinamide Adenine Dinucleotid Phosphate) (NADPH ۰/۶ میلی مول - ۵,۵'-Dithiobis-2-Ethylene Nitrobenzoic Acid)DTNB ۵ میلی مول Diamine Tetra Acetic)EDTA ۰/۵ واحد گلوتاتیون ردوکتاز در ۱۰۰ میلی مول بافر سدیم فسفات در PH ۷/۵ در حجم کلی ۱ میلی لیتر اضافه و میزان گذب نور (Y) در طول موج ۴۱۲ نانومتر ثبت گردید. میزان گلوتاتیون توatal بافت قلب (X) با استفاده از فرمول $Y = 0.6611X - 0.0421$

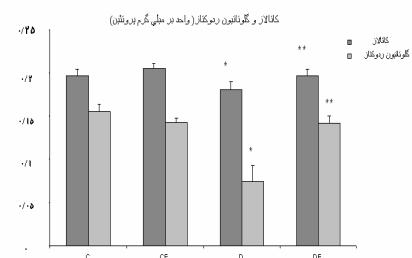
محاسبه و براساس میزان پروتئین در محلول رویی بر حسب نانومول بر میلی گرم پروتئین گزارش گردید. فعالیت آنزیم های SOD، GPX، CRUMLIN UK و Randox labs. در طول موج ۲۴۰ نانومتر و در طول موج ۲۶۰ نانومتر ثبت گردید. میزان گذب نور در این دو کیت اندازه گیری و نتایج به صورت واحد بر میلی گرم پروتئین بیان گردید.

فعالیت آنزیم کاتالاز بوسیله روش ابی (۲۳) اندازه گیری گردید. اندازه گیری براساس میزان تجزیه پراکسید هیدروژن (H_2O_2) در طول موج ۲۶۰ نانومتر و در ۲۰ درجه سانتی گراد انجام گردید. محلول رویی به دست آمده از هموژن اولیه بافت قلبی در دور ۱۰۰۰g به مدت ۱۰ دقیقه در ۴ درجه سانتی گراد سانتریفوژ و مقادیر مساوی از محلول رویی (معادل ۱/۵ میلی گرم بافت مرطوب) به مخلوط حاوی ۰/۰۰۲ درصد تریتیون ۱۰۰-X-۰/۱ میلی مول EDTA، بافر فسفات ۰/۵ میلی مولار (PH 7.0) و ۱۵ H_2O_2 میلی مولار در حجم نهایی یک میلی لیتر اضافه گردید. فعالیت آنزیم از طریق محاسبه میزان جذب نوری نمونه ها در طول موج ۲۶۰ نانومتر و در فاصله زمانی ۰ و ۱۵ ثانیه محاسبه و فعالیت آنزیم از طریق فرمول $K = 0.153 (\log A_{240} t=0 / \log A_{240} t=15)$ به مربوطه،

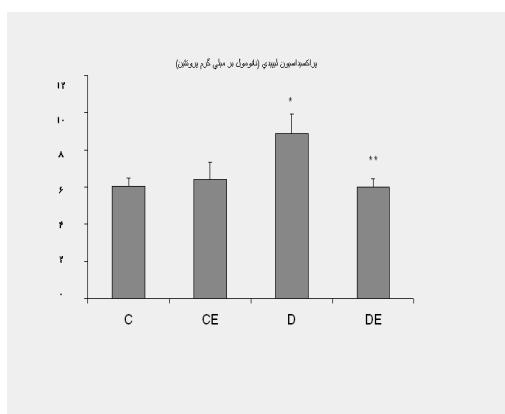
القای دیابت تاثیری بر فعالیت آنزیم های SOD و GPX در بافت قلبی رت های دیابتی بدون ورزش نداشت (شکل ۴). همچنین شنا در گروه رت های سالم همراه با ورزش موجب تغییر در فعالیت آنزیم های SOD، GPX و GR در بافت قلب نسبت به گروه سالم بدون ورزش نگردید. القای دیابت موجب کاهش در فعالیت آنزیم های CAT و GR بافت قلب در گروه رت های دیابتی بدون ورزش گردید. انجام شنا از کاهش فعالیت این آنزیم ها در بافت قلبی رت های گروه دیابتی همراه با ورزش جلو گیری نمود (شکل ۵).

شکل ۴. مقایسه میانگین تغییرات فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز و گلوتاتیون پراکسیداز بافت قلب (واحد در میلی گرم پروتئین) در گروه های مورد مطالعه (۰/۰۵). - C - رت های سالم بدون ورزش، CE - رت های سالم همراه با ورزش، D - رت های دیابتی بدون ورزش، DE - رت های دیابتی همراه ورزش

شکل ۵. مقایسه میانگین تغییرات فعالیت آنزیم های گلوتاتیون روکوتاز و کا تالاز بافت قلب (واحد در میلی گرم پروتئین) در گروه های مورد مطالعه (۰/۰۵). * اختلاف معنی دار را نسبت به C نشان می دهد. ** اختلاف معنی دار گروه DE را نسبت به D نشان می دهد، - C - رت های سالم بدون ورزش، CE - رت های سالم همراه با ورزش، D - رت های دیابتی بدون ورزش، DE - رت های دیابتی همراه ورزش

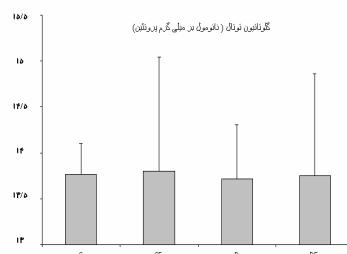

شکل ۲. مقایسه میانگین تغییرات سطح پراکسیداسیون لیپیدی بافت قلب (نانومول در میلی گرم پروتئین) در گروه های مورد مطالعه C - رت های سالم بدون ورزش، CE - رت های سالم همراه با ورزش، D - رت های دیابتی بدون ورزش، DE - رت های دیابتی همراه ورزش *

* اختلاف معنی دار را نسبت به گروه C نشان می دهد.

** اختلاف معنی دار گروه DE را نسبت به گروه D نشان می دهد.

القای دیابت موجب تغییر معنی داری در میزان TGSH در گروه رت های دیابتی بدون انجام ورزش نسبت به گروه رت های سالم نگردید. شناسای منظم در رت های سالم ورزش کرده نسبت به گروه رت های سالم باعث تغییر معنی داری در میزان TGSH بافت قلبی نگردید، همچنین انجام شنای منظم در گروه رت های ورزش کرده دیابتی نسبت به گروه رت های دیابتی ورزش نکرده موجب تغییر معنی داری در سطح TGSH بافت قلبی نگردید (شکل ۳).

شکل ۳. مقایسه میانگین تغییرات میزان گلوتاتیون توکال بافت قلب (نانومول در میلی گرم پروتئین) در گروه های مورد مطالعه، C - رت های سالم بدون ورزش، CE - رت های سالم همراه با ورزش، D - رت های دیابتی بدون ورزش، DE - رت های دیابتی همراه ورزش

وضعیت آنتی اکسیدانی بافت قلبی به دنبال تسهیل در ورود گلوکز بدرون سلولها از طریق گیرنده های غیر وابسته به انسلوین و وابسته به فعالیت عضلانی^(۳۱)، کاهش گلیکاپسیون آنزیم های آنتی اکسیدان و در نتیجه جلوگیری از کاهش فعالیت آنها و یا جلوگیری از تجمع محصولات نهایی گلیکاپسیون در بافت قلبی باشد^(۱۷).

در مطالعه حاضر تغییری در میزان گلوتاپیون توتال بافت قلبی به دنبال القای دیابت تجربی و یا به دنبال فعالیت ورزشی در رت های گروه CE و DE مشاهده نگردید(شکل ۳). در راستای مطالعه حاضر، در گزارش منتشر شده توسط رفانا و همکاران^(۳۲)، ماریتیم و همکاران^(۳۳) القای دیابت تجربی تغییری در غلظت توتال گلوتاپیون بافت قلبی ایجاد نکرده است در حالی که موجب کاهش در نسبت گلوتاپیون احیا به اکسید گردیده است. با توجه به عدم اندازه گیری میزان گلوتاپیون احیا و اکسید و تعیین نسبت آنها در مطالعه حاضر، نمی توان در خصوص اثرات دیابت و ورزش بر وضعیت گلوتاپیون بافقی قلب نتیجه گیری خاصی نمود.

نتایج مطالعه حاضر نشان دهنده عدم تغییر در میزان فعالیت آنزیمه های SOD و GPX و کاهش فعالیت آنزیم های CAT و GR بافت قلبی به دنبال القای دیابت تجربی در حیوانات بود. با توجه به عدم اندازه گیری میزان گلوتاپیون اکسید در مطالعه حاضر و عدم تغییر در محتوای کلی گلوتاپیون، همراه با کاهش فعالیت آنزیم GR، نتایج حاصله می تواند نشان دهنده افزایش احتمالی گلوتاپیون اکسید در اثر کاهش توانایی انجام آن باشد. کاهش فعالیت آنزیم CAT همراه با افزایش غلظت TBARS می تواند به دلیل تجمع H2O2 و در نتیجه اثرات مخربی آن بر بافت قلبی باشد. نتایج گزارشات قبلی در خصوص تاثیر دیابت بر فعالیت آنزیم های SOD و GPX شامل کاهش^(۳۴)، افزایش^(۳۵) و یا عدم تغییر^(۳۶) می باشد. اختلاف در نتایج مطالعات می تواند به دلیل تفاوت در روش اندازه گیری فعالیت آنزیمی، اختلاف در دوز STZ، مدت نگهداری حیوانات بعد از القای دیابت باشد^(۱۷). تغییر در فعالیت

بحث

حجم بالایی از مطالعات دلالت بر اثرات حفاظتی ورزش منظم در برابر ابتلاء به بیماری های قلبی - عروقی به دنبال افزایش سن و کاهش مرگ و میر ناشی از اختلالات این ارگان را دارند^(۲۴). مکانیسم های سلولی دخیل در اعمال این اثرات حفاظتی به طور کامل مشخص نگردیده و نتایج حاصل از مطالعات انجام شده نیز متفاوت می باشند. با این وجود ورزش منظم با شدت متوسط به عنوان ابزار طب پیش گیری به طور وسیعی امروزه از طرف کادر بهداشتی و درمانی، همچنین از طرف انجمن های قلب و عروق در کشورهای مختلف توصیه می گردد^(۲۵).

حیوانات دیابتی در مطالعه حاضر افزایش قند خون و کاهش وزن همراه با افزایش اشتها و پرادراری را نشان دادند. این نتایج مطابق با نتایج گزارشات قبلی مبنی بر اثرات القای دیابت با استریتوزو توسعین را تایید می نماید^(۲۶). در حال حاضر توجه وافری به اینه نقش احتمالی آسیب بافتی القا شده با رادیکالهای آزاد در توسعه عوارض دیابت ملیتوس معطوف گردیده است^(۲۷). افزایش گونه های فعال اکسیژن دار و اختلال در وضعیت آنتی اکسیدانی بدن در مطالعات کلینیکی و تجربی در طی بیماری دیابت نشان داده شده است^(۲۸). طبق زمینه فوق نتایج مطالعه حاضر شامل افزایش سطح TBARS و کاهش فعالیت آنزیم های CAT و GR بافت قلبی به دنبال القای دیابت تجربی می باشد(شکل ۲). افزایش سطح پراکسیداسیون لیپیدی در موافق است با برخی مطالعات موجود^{(۲۹)، (۳۰)} نشان دهنده مکانیسم احتمالی عوارض قلبی - عروقی حاصل از بیماری دیابت بوده و دلالت بر افزایش تولید رادیکالهای آزاد و یا کاهش توانایی مقابله آنزیم های آنتی اکسیدانی در برابر آنها می باشد. انجام شنا در گروه CE با ورزش اثری بر سطح پراکسیداسیون لیپیدی در بافت قلبی نداشت(شکل ۲) در حالی که این ورزش از افزایش سطح پراکسیداسیون لیپیدی در بافت قلب رت های گروه DE جلوگیری نمود. عدم تغییر در سطح پراکسیداسیون لیپیدی می تواند به دلیل بهبود

منابع

- Haneda M. Progress in diagnosis of and therapy for diabetic complication-diabetic nephropathies. Nippon Naika Gakkai Zasshi 2009; 98(4):773-8.
- Garcia-Compean D, Jaquez-Quintana JO, Maldonado-Garza H. Hepatogenous diabetes. Current views of an ancient problem. Ann Hepatol 2009; 8(1):13-20.
- Shewade Y, Tirth S, Bhonde RR. Pancreatic islet-cell viability, functionality and oxidative status remain unaffected at pharmacological concentrations of commonly used antibiotics in vitro. J Biosci 2001; 26(3):349-55.
- Kataoka S, Satoh J, Fujiya H, Toyota T, Suzuki R, Itoh K, et al. Immunologic aspects of the nonobese diabetic (NOD) mouse. Abnormalities of Cellular Immunity 1983; 32(3):247-53.
- Like AA, Rossini AA, Guberski DL, Appel MC, Williams RM. Spontaneous diabetes mellitus: reversal and prevention in the BB/W rat with antiserum to rat lymphocytes. Sci 1979; 206(4425):1421-3.
- Stamler J, Vaccaro O, Neaton JD. The multiple risk factor intervention trial research group diabetes, other risk factors and 12-year cardiovascular mortality for men screened in the multiple risk factor intervention trial. Diabetes Care 1993; 16: 434-44.
- Devereux RB, Roman MJ, Paranicas M, O'Grady MJ, Lee ET, Welty TK, et al. Impact of diabetes on cardiac structure and function: the strong heart study. Circulation 2000; 16(101): 2271-6.
- Penpargkul S, Schaible T, Yipintsoi T, Scheuer J. The effect of diabetes on performance and metabolism of rat hearts. Circ Res 1980; 47: 911-21.
- Paulson DJ, Crass MF. Endogenous triacylglycerol metabolism in diabetic heart. Am J Physiol 1982; 242:H1084-94.
- Johansen JS, Harris A K, Rychly D J, Ergul A. Oxidative stress and the use of antioxidants in diabetes: Linking basic science to clinical practice. Cardiovascular Diabeto 2005; 4: 5.

آنزیم های CAT و GR می توانند به دلیل گلیکاسیون آنزیم های فوق، تغییرات در مراحل قبل از رونویسی، تغییرات در مراحل بعد از رونویسی باشد (۳۷).

انجام فعالیت شنا در رتهای CE موجب تغییری در غلظت TBARs گلوتاتیون توتسال و سطح فعالیت آنزیم های SOD، GPX و CAT نگردید. اثر ورزش بر فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی در جریان ورزش می تواند وابسته به میزان مصرف اکسیژن با توجه به شدت، مدت و نوع ورزش باشد (۳۸). این نتایج نشان دهنده اثرات مفید این فعالیت ورزشی در افراد سالم از نظر عدم تغییر در سطح پراکسیداسیون لپیدی به دنبال به کار گیری طولانی مدت آن و تطابق سیستم آنتی اکسیدانی با این فعالیت و افزایش آمادگی ارگان های بدن برای مقابله با شرایط استرسی ناگهانی می باشد. از طرف دیگر شنا در گروه DE موجب جلوگیری از کاهش فعالیت آنزیم های CAT و GR و جلوگیری از افزایش غلظت TBARs در بافت قلبی گردید. نتایج حاصله می تواند در تایید مطالعات قبلی (۳۹) در خصوص اثرات مفید شنا در جلوگیری از عوارض بیماری دیابت باشد.

نتیجه گیری

شنا با جلوگیری از کاهش فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی گلوتاتیون روکتاز و کاتالاز و کاهش سطح مالونیل دی آلدئید بافت قلب برای جلوگیری از عوارض قلبی - عروقی در دیابت ملیتوس ناشی از استرس اکسیداتیو مفید می باشد. پیشنهاد می گردد این فعالیت ورزشی به عنوان یک رژیم حفاظتی در برابر شرایط استرسی و کاهش تغییرات بافتی ناشی از سن توصیه شود.

تشکر و قدردانی

مطالعه حاضر با حمایت مالی مرکز تحقیقات دارویی دانشگاه علوم پزشکی تبریز انجام گرفته است. بدینوسیله از تمامی پرسنل این مرکز که در انجام تحقیق حاضر ما را یاری نمودند تقدیر و تشکر به عمل می آید.

11. Fein FS, Kornstein LB, Strobeck JE, Capasso JM, Sonnenblick EH. Altered myocardial mechanics in diabetic rats. *Circ Res* 1980; 47: 922-33.
12. Atli T, Keven K, Avci A, Kutlay S, Turkcapar N, Varli M, et al. Oxidative stress and antioxidant status in elderly diabetes mellitus and glucose intolerance patients. *Archives of Gerontology and Geriatrics* 2004; 39: 269-75.
13. Beckman JA, Goldfine AB, Gordon MB, Creager MA. Ascorbate restores endothelium-dependent vasodilation impaired by acute hyperglycemia in humans. *Circulation* 2001; 103:1618-23.
14. Tan KC, Chow WS, Ai VH, Metz C, Bucala R, Lam KS. Advanced glycation end products and endothelial dysfunction in Type 2 Diabetes. *Diabetes Care* 2002; 25:1055-9.
15. Ji LL, Radak Z, Goto S. Hormesis and exercise: how the cell copes with oxidative stress. *American J of Pharmacology and Toxicology* 2008; 3 (1): 41-55.
16. Alipour A, Siadati SM. Effect of primary school end examinations on salivary immunoglobulin level in Tehran students in 2005. *J of Arak University of Medical Sci* 2006; 9(4): 46-54.
17. Radak Z, Chung H y, Goto S. Systemic adaptation to oxidative challenge induced by regular exercise. *Free Radical Biology & Medicine* 2008; 44: 153-9.
18. Ji LL. Antioxidant enzyme response to exercise and aging. *Med Sci Sports Exerc* 1993; 25: 225-31.
19. Radak Z, Asano K, Inoue M, Kizaki T, Oh-Ishi S, Suzuki K, et al. Superoxide dismutase derivative reduces oxidative damage in skeletal muscle of rats during exhaustive exercise. *J of Applied Physio* 1995; 79:129-35.
20. Meagher EA, Fitz Gerald GA. Indices of lipid peroxidation in vivo: strengths and limitations. *Free Radic Biol Med* 2000; 28:1745-50.
21. Griffith OW. Determination of glutathione and glutathione disulfide using glutathione reductase and 2-vinylpyridine. *Anal Biochem* 1980; 106: 207-12.
22. Aebi H. Catalase in vitro. *Methods Enzymol* 1984; 105: 121-6.
23. Lakka TA, Venalainen JM, Rauramaa R, Salonen R, Tuomilehto J, Salonen JT. Relation of leisure-time physical activity and cardiorespiratory fitness to the risk of acute myocardial infarction. *New England J of Medicine* 1994; 330: 1549-54.
24. Laaksonen DE, Sen CK. Exercise and oxidative stress in diabetes mellitus. In: Sen CK, Packer L, Hanninen O. *Handbook of Oxidants and Antioxidants in Exercise*. Amsterdam: Elsevier; 2000. p. 1105-36.
25. Islam MS, Loots DT. Experimental rodent models of type 2 diabetes: a review. *Methods Find Exp Clin Pharmacol* 2009; 31(4):249-61.
26. Mohan IK, Das UN. Effect of L-arginine-nitric oxide system on chemical-induced diabetes mellitus. *Free Radic Biol Med* 1998; 25(7):757-65.
27. Vincent AM, Brownlee M, Russell JW. Oxidative stress and programmed cell death in diabetic neuropathy. *Ann N Y Acad Sci* 2002; 959(4):368-83.
28. Koçak G, Aktan F, Canbolat O, Ozoğlu C, Elbeg S, Yıldızoglu-Ari N, et al. ADIC study group-antioxidants in diabetes-induced complications. Alpha-lipoic acid treatment ameliorates metabolic parameters, blood pressure, vascular reactivity and morphology of vessels already damaged by streptozotocin-diabetes. *Diabetes Nutr Metab* 2000; 13(6):308-18.
29. Kaul N, Siveski-Iliskovic N, Hill M, Khaper N, Seneviratne C, Singal PK. Probucol treatment reverses antioxidant and functional deficit in diabetic cardiomyopathy. *Mol Cell Biochem* 1996; 160-161:283-8.
30. Sato Y, Nagasaki M, Nakai N, Fushimi T. Physical exercise improves glucose metabolism in lifestyle-related diseases. *Experimental Bio and Medicine* 2003; 228:1208-12.
31. Ref Elena MV, Cavanagh D, Inserra F, Toblli J, Stella I, Fraga CG, et al. Enalapril attenuates oxidative stress in diabetic rats. *Hypertension* 2001; 38:1130.
32. Maritim A, Den BA, Sander RA, Watkins JB. Effects of pycnogenol treatment on

- oxidative stress in streptozotocin-induced diabetic rats. *J of Biochem Molecular Toxicology Oxicology* 2003; 17(3): 193-9.
33. Aksoy N, Vural H, Sabuncu T, Aksoy S. Effects of melatonin on oxidative-antioxidative status of tissues in streptozotocin-induced diabetic rats. *Cell Biochem Funct* 2003; 21(2):121-5.
34. Stefek M, Sotnikova R, Okruhlicova L, Volkovova K, Kucharska J, Gajdosik A, et al. Effect of dietary supplementation with the pyridoindole antioxidant stobadine on antioxidant state and ultrastructure of diabetic rat myocardium. *Acta Diabetol* 2000; 37(3):111-7.
35. Sailaja Devi MM, Suresh Y, Das UN. Preservation of the antioxidant status in chemically-induced diabetes mellitus by melatonin. *J Pineal Res* 2000; 29(2):108-15.
36. Limaye PV, Raghuram N, Sivakami S. Oxidative stress and gene expression of antioxidant enzymes in the renal cortex of streptozotocin-induced diabetic rats. *Molecular and Cellular Biochemistry* 2003; 243: 147-52.
37. Ozkaya YG, Agar A, Yargicoglu P, Hacioglu G, Bilmen-Sarikcioglu S, Ozen I, et al. The effect of exercise on brain antioxidant status of diabetic rats. *Diabetes Metab* 2002; 28(5): 377-84.
38. Coskun O, Ocakci A, Bayraktaroglu T, Kanter M. Exercise training prevents and protects streptozotocin-induced oxidative stress and beta-cell damage in rat pancreas. *Tohoku J Exp Med* 2004; 203(3):145-54.

Effect of regular swimming on heart oxidative stress indexes and its relation to diabetes in rat

Salehi I^{1*}, Mohammadi M²

1- Assistant Professor, PhD of Physiology, Department of Physiology, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran

2- Professor, PhD of Physiology, Drug Applied Research Center, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

Received 10 May, 2009 Accepted 9 Sep, 2009

Abstract

Background: Oxidative stress is strongly related to diabetes and its complications. The aim of this study is to evaluate the effect of experimental diabetes on oxidative stress indexes in the heart tissue and effect of regular swimming on it.

Materials and Methods: In experimental-practical study, 40 male Wister rats divided to four groups (n=10): control, control with exercise, diabetic, diabetic with exercise. Diabetes was induced by a single dose injection of Streptozotocin (50mg/Kg, *i.p.*). Study time was 8 weeks. At the end of period, rats were anesthetized by Sodium Pentobarbital (50mg/Kg, *i.p.*) and left ventricle dissociated and maintenance in -80 °C. Super oxide Dismutase (SOD), Glutathione Peroxides (GPX), Glutathione Reductase (GR) and Catalase (CAT) activities as enzymatic antioxidant status and Malonyl Dealdehyde (MDA) level as index of lipid peroxidation of the tissue in superior layer of tissue homogenization were measured.

Results: Diabetes induction significantly reduced CAT and GR activities in heart tissue of diabetic rats compared with control. Also MDA level increased significantly in diabetic-non exercised rats compared with control. Total Glutathione level was similar in all groups.

Conclusion: Swimming by preventing in reduction of CAT and GR activities and MDA level of heart tissue has beneficial effects in prevention of cardiovascular complications caused by oxidative stress in diabetes mellitus.

Keywords: Diabetes, Oxidative stress, Swimming, Lipid peroxidation

*Corresponding author;
Email: Salehi@umsha.ac.ir
Address: Shahid Fahmideh Ave., Mahdieh St., Hamadan, Iran.